

BÔ YIN RÂ

HET BOEK
VAN HET
GELUK

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 1997

Oorspronkelijke titel: Das Buch vom Glück. In 1920 uitgegeven door Verlag der Weißen Bücher, München.

In 1988 opnieuw uitgegeven door Kobersche Verlagsbuchhandlung AG, Bern.

Oorspronkelijke Nederlandse vertaling door

M. ter Marsch-Keen.

Nederlandse vertaling: E. van Eeden.

2^e druk, bewerkt door Th.F.J. van Eeden-Palmen.

ISBN 978-90-73007-08-6

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

INHOUD

Preludium	7
De plicht gelukkig te zijn	13
'Ik' en 'Gij'	21
Liefde	33
Rijkdom en armoede	43
Het geld	53
Optimisme	65
Slotwoord	77

Er zijn maar weinigen op aarde die waarlijk weten hoe zij het geluk aan hun dagen kunnen binden, en die weinigen zullen er goed aan doen niet over hun geluk te spreken, wanneer zij de afgunst niet tot hun wroetende tegenstander willen maken.

Maar ontelbaar velen verlangen naar het geluk zonder het ooit te vinden, omdat zij niet weten dat alleen *zij zelf* de makers van hun geluk kunnen zijn.

Zij jagen naar geluk als naar een verboden vrucht, omdat zij het als een *geschenk* willen vinden en toch vaag vermoeden dat het alleen tegen zijn rechtmatige koop-prijs kan worden verworven.

Van kindsbeen af werd hun voorgehouden dat al het aardse geluk een *toevalsgave* is en dat het een recht-schapen mens *niet* past naar geluk *te streven*.

Niemand wist hun te zeggen dat het een *verplichting* is het leven van deze dagen op aarde zo te benutten dat het een bron van voortdurend geluk wordt.

Weliswaar zouden zij allen 'gelukkig *willen* zijn' en ieder van hen tracht het op zijn eigen manier te worden, maar zij denken dat het geluk als een *toegift* moet komen, en duizenderlei andere dingen schijnen hun waarlijk *belangrijker* dan hun geluk.

Wie echter het geluk wil verwerven, die mag *alleen* maar naar zijn *geluk* streven; en alles wat hij *anders nog* zou willen bereiken, moet aan dit streven *ondergeschikt* worden gemaakt en er wijselijk mee vervlochten zijn.

— —
Geen andere *wens* mag zijn wil belemmeren om het grootste geluk dat deze aarde hem geven kan, door zijn

vrije daad te scheppen.

Geen andere taak mag hoger voor hem zijn dan de plicht om tot het zuiverste duurzame geluk te komen en het geluk van deze aarde in zichzelf en daardoor ook in anderen te vermeerderen.

Een onzalige leer heeft sedert de oudste tijden het geluk der aarde slechts voor weinigen bereikbaar gehouden, terwijl voor alle anderen de mogelijkheid om tot hun geluk te komen, blijvend onbereikbaar zou zijn.

Men beseft niet dat deze aarde *grenzeloze* mogelijkheden van geluk zowel als van ongeluk bergt, en dat de *wil* van de mens — *niet zijn wensen!* — in beide gevallen alle gebeuren bestiert.....

Men denkt 'sterk van wil' te zijn en is toch slechts slaaf van zijn wensen, die misschien nu en dan *een weinigje* van zijn wil weten te bewegen, waarmede men dan bescheidenlijk genoeg neemt, zonder ooit *verder* te verlangen, omdat men reeds lang de grenzen van de werking van zijn wil meent te hebben bereikt.

Wist men echter wat de wil van de mens werkelijk *vermag*, dan zou weldra op deze aarde een aantal gelukkigen te vinden zijn dat veel groter is dan waarop zelfs de grootste dromer waagt te hopen, die alle mogelijkheden van geluk van de overwinning van zijn wereldverbeteraarsideeën afhankelijk gelooft. — —

Wij *zijn* wat wij *willen* zijn!
Wij zijn slechts de 'speelbal van het lot', zolang wij het lot met ons *laten* spelen. — —

Wij worden slechts 'door het ongeluk achtervolgd', zolang wij het ongeluk *vooruitlopen* om eraan te ontkomen. — — —

Wij zijn slechts 'verstoten door het geluk', zolang wij niet de *verplichting* willen aanvaarden, op deze aarde *telkens naar het hoogste geluk van de aarde* te streven. —
— — — —

Het is *een zonde* niet naar geluk te verlangen, maar het is een *grotere zonde zijn geluk niet te willen scheppen!* Zondig en een belediging van de almacht des geestes is ook de erbarmelijke *bescheidenheid* waarmee men naar geluk verlangt. —

Zo is het voor de een reeds een geluk, wanneer hij zonder zorg zichzelf en de zijnen kan voeden.

Voor de ander heet het een geluk, wanneer hij in kastelen kan wonen en in karossen rijden.

Weer een ander zoekt roem en eer, positie en waardigheid als zijn 'geluk'.

Slechts weinigen weten dat noch rijkdom noch eer *geluk* kunnen geven, maar dat geluk *een macht is*, die aan elke mens van *alle* goederen der aarde juist *zoveel* verschaft als *hij* voor zijn gelukkige bestaan *nodig heeft* — niet meer en niet minder. —

Wie het geluk *in het verwerven van bepaalde aardse goederen* meent te vinden, die zoekt alleen nog *deze aardse goederen* en niet het geluk!

Geluk is de bevrediging van de creatieve mens in zijn schepping.

Deze schepping is echter *nimmer voltooid*, en haar

schepper kent slechts 'rustdagen' — sabbathdagen voor de ziel die hem nieuwe kracht tot nieuwe schepping geven. De *gelukkige* is *altijd* een *scheppende mens* en wordt nooit moede te scheppen.

Wat hij al scheppend vormt is de *grond* van zijn *geluk* en de voorwaarde van zijn geluk; zijn geluk echter is de *macht* van de schepper, die hem alles doet toekomen wat hem duurzame bevrediging schenkt.

Niet iedereen heeft *hetzelfde* nodig, maar ieder die zijn geluk gaat scheppen, zal *alles* verkrijgen wat hij werkelijk voor zijn geluk *nodig heeft*.

“Zoek voor alles het rijk Gods en zijn gerechtigheid, en al het overige zal u worden toegeworpen!”

Hoe kwalijk heeft men deze woorden van de meester van Nazareth uitgelegd!

Wel heeft hij volgens de boeken die zijn leer beschrijven, ook de woorden gezegd: “Het rijk Gods is niet hier noch daar, maar *binnen in* u lieden”, en daardoor op *een kracht in de mens* gewezen, welker “gerechtigheid”, welker *wetmatigheid* vervuld moet worden, wanneer “*al het overige toegeworpen*” wil kunnen worden — maar: *wie* heeft ooit de moed gehad de woorden die de overlevering hier geeft, *zo* te duiden als de meester ze eens in simpele wijsheid had gegeven?

Uit het “rijk Gods” dat hij bedoelde, hebben kleingelovige zielen een rijk van zalvend gepreek en milde vertroosting gemaakt, of zij hebben dit ‘rijk’, geheel tegen zijn woord in, ergens in een verre bovenwereld gezocht, waarbij zij zijn leer over het hoofd zagen, dat “het rijk der hemelen *nabij*” is. — — —

Jammer, dat de binding aan de aards-zintuiglijke aanschouwingsvorm der dingen de mens niet laat inzien dat het “rijk Gods” in hemzelf werkzaam kan worden, en dat het “rijk der hemelen” hem overal omringt, zelfs wanneer hij zich in een ‘hel’ zou willen wanen!...

Hij zou slechts ‘*tot zichzelf*’ behoeven in te keren, om een onuitputtelijke schat te delven, — hij zou slechts de golven van die kracht welke hij in zich draagt, naar buiten behoeven te zenden, en het aangezicht der aarde zou vernieuwd worden.

Alle wijzen van alle tijden is het echter duidelijk geworden dat in deze wereldperiode altijd slechts enkelen deze wil tot bevrijding in zichzelf tot werking willen laten komen, en dat eerst een nieuwe wereldperiode en een nieuwe aarde moeten ontstaan, voordat het “wachten van alle creatuur op de verlossing door de kinderen Gods”, waarvan Paulus spreekt, een kosmisch feit kan worden. — — —

De wil is bij de meeste mensen nog te zeer *door henzelf* in de ‘hypnose’ van de aards-zintuiglijke aanschouwingswijze gebannen, dan dat zij de aards-zintuiglijke dingen door *de krachten van de geest* zouden durven laten leiden.

Kleingelovig wachten zij op iets dat mechanisch *van buitenaf* hulp moet brengen — of zij hebben alle hoop en verwachting reeds lang begraven — en *slechts enkelen* zijn bereid ook maar de *poging* te wagen, *geestelijke* bestierders van eigen lot te worden. —

En toch kunnen deze 'enkelen', ook in *deze* wereldperiode, *meerderen* worden; en menigeen voelt in zichzelf een vaag besef van een in hem besloten macht, zonder te weten *hoe* hij haar *machtig* kan worden.

De leer, die dit boek voor hem beschrijft, kan hem op de goede weg helpen; en hij die deze leer hier optekent, geeft slechts nieuwe vorm aan *oeroude verborgen wijsheid*, die in vroeger tijden streng geheim werd gehouden en slechts zelden door daartoe geroepen en uitverkoren mensen werd overgedragen.

Het is een *ervaringsweten* dat *gedurende duizenden jaren* kon worden beproefd; en niemand die het heeft beproefd, is ooit ontgoocheld geworden.

Zij die het thans doorgeven, hebben zich bereid verklaard het aan de gehele mensheid openbaar te maken en daarvoor de verantwoording te dragen.

Deze leer van het aardse geluk is als een gesloten ring. In *u* alleen is de kracht om uw geluk te scheppen, en alle geluk is slechts gegrond in de *macht* van hem die het scheidt, want *alleen* de *bevrediging* die deze macht verschaft, is waar geluk. — — —

U hebt de *plicht* de kracht die in u slaapt, *aan het werk te zetten*, — u hebt de plicht hier op deze aarde steeds *uw hoogste geluk* voor u te scheppen; en hoe u aan uw plicht kunt *voldoen*, zult u in dit boek lezen. —